

Wedstrijd : Verhalen- en gedichtenwedstrijd 2018
Naam : Els Jungerius

Water en ons cultureel erfgoed

Wat een nacht! Water uit de lucht geselt de straten die al de hele dag worden overspoeld. De wind doet de luiken bij vlagen klapperen. Zelfs het beieren van de klok in de GroteKerkstoren is door al dat natuurgeweld bijna niet te horen. “En dat na al dat geweld van de laatste tijd”, zucht Margje en kreunt terwijl een pijnscheut de volgende wee aankondigt. Johannes, de vader van het ongeboren kind, komt uit Geertruidenberg. Tijdens de jaarmarkt daar werden zij verliefd. Johannes deed beloften over de toekomst en gaf haar een bloedkoralen ketting die ze altijd bij zich draagt. Terug in Dordrecht bleek dat zij nog meer van hem had gekregen.

Toen wist zij nog niets over de machtsstrijd van de Kabeljauwen en de Hoeken. Bij het Huis ter Merwede is Jacoba met haar leger aan land gegaan. In een grauwe kamer in de Visstraat wordt intussen Johanna geboren. Er volgen 6 weken strijd waarin veel moois van de stad verdwijnt. Dordt blijft van de burgers, maar is gehavend. Margje heeft nog altijd hoop dat zij een gezin kan vormen met Johannes. Contact leggen is moeilijk. De jaren die volgen, kenmerken zich door voortdurende strijd met de Hoeken.

Margje strijdt haar eigen strijd als ongehuwde moeder. Visverkopen bij de afslag aan de Haven brengt net genoeg op voor de dagelijkse voeding. Voor nieuwe kleding of andere behoeften verhuurt zij zich als dienstster. Of biedt zich uit noodzaak als meisje van de straat aan de schippers aan, die een kort bezoek brengen vanwege de overslag. Komen zij uit de buurt van Geertruidenberg dan vraagt zij hen ook naar Johannes, maar zo bekend is die niet. De bloedkoralen ketting was echter zo mooi dat hij wel uit een voorname familie moet komen, denkt Margje. Dik 2 jaar wordt Johanna ziek en sterft in de herfst. Margje loopt soms doelloos door de stad, vanuit de Boogjes starend over het water in de richting van het achterland.

Zo ook in november van het jaar 1421. De NW-storm blijft aanwakkeren en de dijken houden het water niet meer tegen door verwaarlozing van het onderhoud. Margje herinnert zich zo'n zelfde nacht 3 jaar geleden. Het water stroomt via de goten door de Vuilpoort naar buiten. Dan meent zij kindergeschrei te horen, afgewisseld met het krijsen van een kat. Langzaam loopt zij naar de waterkant. Daar dobbert een mandje met een bundeltje waar het geluid vandaan komt. De kat springt snel op de kaai als zij zich bukt. Het sjofel ogende pakketje krijgt iets voornaams als zij haar bloedkoralen ketting er bovenop legt. Dit is een teken van hoop voelt Margje en noemt het meisje in haar armen Beatrix.

® alle rechten voorbehouden
EJK 18/5/21

Beatrix, ook wel genoemd **Beatrix de Rijke**, ook wel genoemd **Beatrix de Gelukkige** (ca. [1421](#) – [1468](#)) was een [vondelinge](#). Bij [Dordrecht](#) werd ze samen met een kat gevonden in een [wiegje](#) dat was aangespoeld tijdens de [Sint-Elisabethsvloed](#). Haar opvoeding werd door de stad bekostigd. Citaat uit *Beschryvinge der stad Dordrecht*.

Stichting

CRP

Culturele Raad Papendrecht

“

Toen, door den geduchten watervloed des jaars 1421 die voornaamlijk de zuid-hollandsche waard trof, omtrent Dordrecht, een verbazend aantal parochien en dorpen, door het water veslonden werden, bewaarde de godlijke voorzienigheid, in dien algemeenen nood, een klein kind, het welk in deszelf wieg, met eene kat, na lang op de golfen gesukkeld, te hebben te Dordrecht kwam aandrijven.

”